

[Nørlund.]

blot er en Forpligtelse, der er paatvunget os udefra, men at det er vor naturlige Op-gave. Det, vi staar over for i Sønderjylland, er en Udløber af det store europæiske Problem, som man staar over for i Dag, nemlig at opdrage det tyske Folk til en demokratisk Tilværelse, at opdrage det til at give Afkald paa nazistiske Herrefolksteorier o. lign. Det er jo den almindelige Opfattelse ogsaa ude i Verden, at denne Opdragelse ikke opnaas ved Kræfternes frie Spil, fordi det ligger saadan, at de, der har Ansvar for den Rolle, Tyskland har spillet, jo ikke blot er dem, der sidder paa Anklagebænken i Nürnberg. Ingen kan lukke Øjnene for, at det tyske Folk selv har et Ansvar; det har i saa høj Grad givet sig Nazismen i Vold, at indtil det har udviklet nye demokratiske Kræfter paa Grundlag af dyb Erkendelse af sit Medansvar, paa Grundlag af Udryddelse af Herrefolksteoriene, før kan man ikke føre en Politik over for den tyske Befolkning; som slaar en Streg over alle disse Aar. Det er ogsaa saadanne Betragtninger, som maa spille ind, naar vi ser paa, hvorfor vi tager en anden Stilling til vor Mindretalspolitik nu, end vi gjorde i 1920.

Det er mit Partis Opfattelse, at det Grundlag, som er lagt i Flertallets Indstilling i Betænkningen, er det rigtige Grundlag for at opnaa en Udvikling i den her nævnte Retning, nemlig det Grundlag, som fastslaaes paa Side 18 — jeg beder om Formandens Tilladelse til at citere —, at det

„bærende Princip i den danske Stats og det danske Folks Forhold til det tyske Mindretal er Lighed for Loven og samme Frihed, Vilkaar og Muligheder som for alle andre danske Statsborgere. Dette Princip brydes ikke ved Afskaffelsen af tysksprogede offentlige Skoler. Flertallets Forslag betyder alene Fjernelsen af en Særrettighed, bygget op paa den i 1920 tildelte politiske Særstilling, man indrømmede Mindretallet“.

Jeg tror, det er fuldt ud det Grundlag, man maa bygge paa, og jeg ser ogsaa saadan paa det, at det Forslag, som man har formuleret, dækker disse Hensigter.

Naar man afskaffer den danske Statsstøtte til den tysksprogede Undervisning, det danske Samfunds Støtte rettere sagt, efterkommer man ogsaa herved et yderst naturligt Krav fra den sønderjyske Befolkning. Man har set, hvad den økonomiske Styrkelse af det tyske Skolearbejde kom til at betyde. Man saa, at over for den nazistiske Offensiv, der kom, blev Danskerne stillet ringere. Vi ydede Penge til den tysk-

sprogede Undervisning, samtidig med at der sydfra blev brugt store Pengemidler til Gaver, de berømte Cykler o. s. v., for at lokke Børnene til de tyske Skoler. Der er ingen Tvivl om, at det over for den nazistiske Offensiv ikke lykkedes at holde os fuldt ud paa Grundlaget fra 1920. Amtsskolekonsulentens Indførelse var et Skridt tilbage, men ogsaa det Forhold, som fremgaar af et af Bilagene i Kommissionsbetænkningen, at Skolebøgerne i forskellige af de tyske Skoler var under tysk Regeringskontrol — det synes jeg er noget, man under ingen Omstændigheder maatte lade sig byde i et suverænt Land.

Som sagt, de Principper, Lovforslaget bygger paa, kan vi fuldt ud tilslutte os, og jeg kan ogsaa tilslutte mig, hvad det ærede Medlem Hr. Christmas Møller sagde, at den Ordning, der maa laves, maa være en Ordning, der kan holde. Men Forudsætningen for, at en Skoleordning kan holde i Sønderjylland, er, at den Afgørelse, der falder, bliver en klar Afgørelse. En Afgørelse som Mindretalsforslaget eller andre Ting, man har fremdraget, vil ikke give en klar Afgørelse, men vil fortsætte den stadige Bølgen frem og tilbage, som er usund, og som er farlig for vor Politik i Grænselandet.

Jeg synes, at de Forslag og de Betragtninger, som fremkommer i Mindretallets Udtalelser i Betænkningen, lider af den væsentlige Fejl, at de netop ikke tager Ændringen i Situationen fuldt ud i Betragtning. Alene det, at man fremfører saa forskellige Grunde for sit Synspunkt, at der kun er liden indbyrdes Sammenhæng, giver jo et daarligt Indtryk. Man kan ogsaa komme med for mange Grunde for et Synspunkt.

De Hovedsynspunkter, man fremfører, er for det første, at man opstiller Spørgsmaalet om Forholdet til den tyske Mindretalslovgivning i Sydslesvig. Men det fremgaar jo af, hvad der tidligere er sagt, at det danske Mindretal i Sydslesvig netop foretrækker en Privatskoleordning, saa ud fra det Synspunkt kan jeg ikke se, man kan komme ret langt.

Men der er en Ting til, der maa tages i Betragtning i Forbindelse med denne Side af Sagen. Det er jo rigtigt, at der engang ad Aare vil opstaa et stærkt Tyskland, og det er det, man har i Tanken, men jeg synes, at man kan have et ikke ubegrundet Haab om, at dette Tyskland vil blive et demokratisk Tyskland, som har erkendt sin Skyld, og som har likvideret sin Herrefolkstanke. Hvis det bliver et saadant Tyskland, vil vi kunne tale med det om den Politik, som er nedlagt i Flertallets Forslag, og som byg-